

faa laborerer denne Bestemmelse ogsaa forsaavidt af en meget væsentlig Mangel.

Valentin: Det er vistnok midligt for mig, om jeg vil tage Ordet mod det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District stillede Forslag, idet jeg ikke alene i Anskuelse kommer til at staae overfor ham, men ogsaa i den Maade, hvorpaa jeg vil hævde min Mening, meget savner den Bægt, som hans lange Birken her i Thinget har givet ham. Det er saa meget mere uheldigt, som det strax faaer Anstrøg af, at de, der tale for Kugleaffstemning, høre til de Svage; der hører maaskee allerede lidt Mod til ikke at frygte for et saadant Skin. Det er visstelig saa, at der er to forskjellige Hovedretninger i den menneskelige Charakter. Der er dem, som finde Lyst og Kraft og Glæde i at trodse enhver sig reisende Storm; der er Andre, der finde det fornuftigere og klogere at bøie sig, indtil Stormen er gaaet forbi. Men det er ikke blot mellem Menneskene, vi skulle søge Forskjellen, det er hos Mennesket selv, det gælder. Menneskehjertet er snart trodsigt, snart forsigtigt. Mange af dem, der havde det kraftige Ord, da Kampen var fjern, ere maaskee dem, der først bøie sig, naar de skulle træde den under Die. Svagheden er saaledes ikke blot Enkeltes Lod, men Alles; under givne Forhold kan Styrken svinde og Svagheden træde frem. Naar man derfor troer at kunne affærdige dem, der maatte vedkjende sig en saadan menneskelig Lod, med de Ord, at de kunde have betænkt det, førend de traadte ind; hvad de vilde; de vidste jo, under hvilke Betingelser de indfandt sig, og, naar de ikke kunde fyldestgjøre disse Betingelser, kunde de jo blive borte, og, hvis de ikke ligefrem vilde træde ud, saa kunde de jo melde sig syge og ligge i Sengen, da vil jeg henvise til en Paragraph i vor Grundlov, den eneste, der handler om, hvilke Betingelser der ere stillede, for at indtage sin Plads her, navnlig med Hensyn til Stemmeafgivningen, nemlig § 60, der siger: Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbeviisning. (Hør!) og ikke ved nogen Forskrift af deres Valgere. Vil man altsaa ikke engang det, hvor det synes at være det Allernærmeste og Allernaturligste, hvor Noget fremtræder som Repræsentant for

en større Kreds, — indrømme denne Kreds en saadan Magt og Indflydelse paa ham, at den i Hovedretningen kan binde ham ved en Forskrift —, saa er det jo soleklart, at, hvad der skal udfindes gennem Stemmegivningen, er hvert enkelt Medlems egentligste, inderligste Overbeviisning. Vil man altsaa opstille Former og Regler for, hvorledes disse Stemmer skulle afgives, maa Maalet være at realisere og virkeliggjøre denne Paragraph i vor Grundlov (Hør!). Det maa altsaa være Hensigten, at Enhver kommer til at stemme ene og alene efter sin bedste Overbeviisning; men jeg troer, at Ingen skulde kunne godtgjøre, at dette kan skee sikkrere paa nogen anden Maade, end naar man staaer ene for Gud og med sin Samvittighed. Med al Ærbødighed og Respect for den offentlige Mening, vide vi, at mange af de adleste og bedste Gjerninger allerede tabe deres Værd ved at fremdrages og stilles frem for Offentligheden, naar det ikke er fornødent, og saaledes have deres Løn borte, faa de deres Løn forinden. Vi stille ikke her Afjvirelsen for den høieste Domstol, naar vi henslyde den for Offentligheden; thi det er kun Menneskehed; for enhver retsindig Christen er ingen høiere Domstol, end for Gud og sin Samvittighed, og den kommer han ene til at staae for ved Kugleaffstemningen; intet Hensyn kan bevæge ham til at lade Kuglen falde anderledes end efter hans Overbeviisning; hverken den gyldne Klæde, som den Enkelte kunde faa sidenefter, eller den Løn, der kunde loves ham isorveien, er istand til at bevæge nogen Mand dertil, og jeg vil hellere end en æret Landssthingsmand see mod Besten end mod Syden, til et praktisk Folkeskærd, der med al Offentlighed ikke har vidst at holde det sorgeligste Bestikkelsesystem, endogsaa i den meest materielle Stikkelse, ude fra Valgene; det har i den seneste Tid taget under Overveielse, hvorledes man skulde modvirke dette indgribende Døde, og det har kun fundet sin Tilflugt ved at foreslaae en hemmelig Afstemning, fordi Ingen kjober en Stemme, som han ikke er vis paa at kunne sikke sig; og, vil man, hvad der maa være Maalet for enhver forestreven Form for Afstemningen, at den skal kun afgives af Enhver efter hans fuldeste Overbeviisning, troer jeg, at man maa